

ския монастиръ съ голѣмъ калпакъ, съ червена чоха на върха, облеченъ въ желта горня дреха, подъ която се вижда друга по-къса синя, и съ сини гащи. Краката сѫ му обути въ желти чизми, наричани отъ старитѣ Сливенци *местни* (ср. В.

Занаятчийска носия въ Сливенъ (около освобождението).

Кънчевъ, сп. Библиотека, год. III. кн. XV — XVII). (За терлицитѣ — отъ терликъ — турска дума и за *меститѣ* се споменува въ Nouvelle Bibliothèque des voyages, T. XI, р. 210. Тукъ меститѣ сѫ mest. Ср. пакъ тамъ за разнитѣ турски